

[Svend Erik Hovmand]

Jeg er naturligvis ikke overrasket over ministerens udtalelser vedrørende formanden for teknisk udvalg i Århus amt. Vi husker jo, at ministeren bragte dette synspunkt ind under førstebehandlingen af denne sag. Det synes jeg i og for sig er en diskussion, ministeren skal have lov til at have for sig selv.

Men ministeren kommer ikke uden om, at vi har muligheder for andre linjeføringer, som kan afkorte vejforbindelsen til Århus, og borgmesteren i Århus, ministerens partifælle, har klart tilkendegivet et ønske om at afkorte vejforbindelsen til lufthavnen med et sted mellem 3½ og 4 km, uden at det bliver dyre for staten, snarere tværtimod – det bliver en lille smule dyrere for de lokale – og til gengæld nogle væsentlige besparelser i værdien af landbrugsjord og nogle bedre trafikforbindelser til andre dele af Djursland.

Jeg skal ikke gå dybere ind i den debat, jeg skal kun udtrykke en stille undren over, at ministeren for et øjeblik siden kunne udlægge mine ord sådan, at jeg skulle have givet udtryk for, at vi ikke ønskede at bringe lovforslaget til tredje og afsluttende behandling i denne samling. Tværtimod indledte jeg mit forrige indlæg med klart at understrege, at vi ikke ønsker at lægge sten i vejen for en løsning af de væsentlige trafikale problemer. Vi har ønsket at få en bedre og mere seriøs behandling af linjeføringen øst for Rønde, og det gør vi stadig væk.

Da vi åbenbart står ret alene med det ønske, synes jeg, at ministeren skal gennemføre sit lovforslag, og så synes jeg oprigtig talt, at ministeren i tiden fra dette lovforslag bliver gennemført, til sagen skal realiseres i marken, burde tale lidt med sine partifæller, drøfte sagens udvikling lidt nøjere og overveje endnu en gang spørgsmålet om en linjeføring øst for Rønde. Vi skal ikke træne sagen, vi skal ikke lægge hindringer i vejen for en hurtig og effektiv løsning af Røndes problemer, tværtimod, men vi skal beklage, at denne sag har fået en så lemfældig behandling i dette ting, som tilfældet har været.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslag nr. L 219. Fremsat 30/4 81. Første behandling 5/5 81. Betænkning 7/5 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1–3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklagenævnet.

(Lovforslag nr. L 104. Fremsat 11/12 80. Første behandling 22/1 81. Betænkning 30/4 81).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Kjelgaard (KF):

Jeg skal kun ganske kort anbefale tinget at stemme for det af venstre og konservative stillede ændringsforslag, nr. 1, og give udtryk for, at vi støtter industriministerens ændringsforslag nr. 2 og 4, men tager afstand fra SFs ændringsforslag om, at hvem som helst når som helst skulle kunne klage for andres regning. Jeg har aldrig kendt magen! Det ville være en alvorlig belastning af retsbevidstheden og en helt urimelig foretælse, hvis en række klager fuldstændig ubegrundet skulle kunne iværksætte en klageaktion mod en eller anden virksomhed og kvæle den, oven i købet for dens egen regning, så vi afviser SF-forslaget.

Fogh Rasmussen (V):

Under udvalgsarbejdet har det ganske overraskende vist sig, at ministeren har haft tanker om og stadig har tanker om at forhøje den maksimale værdigrænse for de sager, der kan behandles ved forbrugerklagenævnet. Vi er af den opfattelse, at den forhøjelse af værdigrænsen, ministeren påtænker, nemlig fra 10.000 til 30.000 kr., på en utilsigtet og uheldig måde vil indskrænke det antal sager, som skal finde deres endelige afgørelse ved domstolene.

Derfor har vi sammen med det konservative folkeparti stillet et ændringsforslag, som går ud på, at den nuværende værdigrænse på 10.000 kr. simpelt hen indsættes i loven, hvorved ministeren fratages sin administrative bemyndigelse. Til gengæld vil vi indeksregulere denne værdigrænse løbende.

Ydermere har det vist sig, som det også fremgik af bemærkningerne til lovforslaget, at ministeren påtænker at udvide det område, forbrugerklagenævnet kan tage sig af, til at omfatte reparation m.v. af fast ejendom. Vi har i betænkningen tilkendegivet, at det er

vores opfattelse, at vi bør afvente justitsministeriets udvalgsarbejde om forbrugerbeskyttelse ved tjenesteydelser, fordi der netop i dette arbejde indgår aftaler om udførelse af reparations- og vedligeholdelsesarbejder vedrørende bl. a. fast ejendom.

Vi har bemærket, at ministeren har haft voldsom hast med at fremsende aktstykket til finansudvalget vedrørende denne udvidelse. Det har vi undret os en smule over, og venstre kan i hvert tilfælde ikke støtte den udvidelse af arbejdsområdet, industriministeren påtænker, hvilket vi som sagt har tilkendegivet i betænkningen.

Afslutningsvis skal jeg udtrykke vores tilfredshed med, at ministeren vil indføre en mindstegrænse for sager, der kan behandles, og at ministeren vil indføre den regel, at gebyrer ikke tilbagebetales. Vi kan i den forbindelse støtte, at gebyrer skal betales af den tabende part, og kan derfor støtte industriministerens ændringsforslag herom. Vi kan også støtte det andet af industriministerens ændringsforslag, hvorimod vi må gå imod SFs ændringsforslag.

Rahbæk Møller (SF):

Dette i øvrigt udmærkede lovforslag har en væsentlig skavank. Det pålægges nemlig for fremtiden i visse tilfælde den tabende part at betale visse udgifter. Hensigten hermed skulle være at hindre misbrug, og det kan da sikkert også forekomme. Men denne pligt kan frygtes at ville medføre, at mange mennesker ikke tør anlægge sag ved forbrugerklagenævnet. Vi har derfor stillet ændringsforslag om, at denne bestemmelse ændres, således at det kun er den erhvervsdrivende, der kan pålægges en sådan pligt, ikke kunden. Jeg skal anbefale tinget at stemme for dette ændringsforslag.

Samtidig har vi stillet et andet ændringsforslag om, at forbrugerklagenævnets afgørelser i visse tilfælde gøres betinget eksigible. Det er upraktisk, at der, hvis taberen nægter at rette sig efter afgørelsen, skal anlægges retssag. Vi har i stedet for foreslået en bestemmelse om, at hvis ikke der bliver anlagt retssag i løbet af 30 dage, så kan afgørelsen tvangsfuldbyrdes.

Industriministeren (Erling Jensen):

[Industriministeren]

Jeg skal takke det flertal, der tegner sig for det af mig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklagenævnet og for de af mig stillede to ændringsforslag, og jeg skal afvise de øvrige ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 49 stemte for, 85 imod.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 16 stemte for, 117 imod; 3 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 19 stemte for, 118 imod.

§ 1 med de foretagne ændringer og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser.

[Af Alfred Hansen (DR) og Lawaetz (FP)].

(Lovforslag nr. L 112. Fremsat 19/12 80. Første behandling 22/1 81. Betænkning 30/4 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om lukning af Barsebäckværket.

[Af Margrete Auken (SF), Lone Dybkjær (RV), Waldorff (VS) og Mølgaard (DR)].

(Beslutningsforslag nr. B 93. Fremsat 11/3 81).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Erik Holst):

Vi skal i dag drøfte et forslag til folketingsbeslutning om atomkraftværket ved Barsebäck, fremsat af medlemmer af SF, de radikale, VS og Danmarks retsforbund ...

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Der må være mere ro i salen.

Miljøministeren (Erik Holst):

Det af de 4 partier fremsatte forslag til folketingsbeslutning er i realiteten identisk med et forslag, der blev fremsat den 5. februar 1980, og det kom til første behandling her i salen den 13. marts 1980.

Forslaget går ud på at opfordre regeringen til at rette henvendelse til den svenske rege-